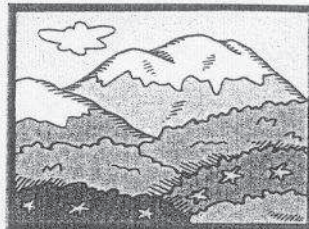

ALMATRET

A LA GARBINADA

Marc del 2005

NÚMERO 22

OPINIÓ....

EDITORIAL

Sembla ser que un 3% dels pressupostos destinats a obres públiques a Catalunya són utilitzats en enriquir les arques del partit governant a la Generalitat, el qual atorga les obres en cada torn de poder. Esperem que ara que en governen tres no sigui un 9%.

La llei de finançament de partits no disposa de cap mesura restrictiva per evitar-ho, diuen.

Però el sentit comú ens fa confluïr que, penalitzable o no, no és una praxiis legítima. De totes maneres, després de mocions de censura, denúncies penals i públiques..., no sembla que s'arribi mai a un fet clar, és a dir, que un cop més pretenen sumir-nos a tots en la ignorància del que es cou al món polític. Tot i que el tema del 3% era esmentat amb la boca petita per tothom, és ara - quan es menciona al Parlament- quan agafa transcendència, com si mentre es deia sota mà no n'hagués hagut de tenir!!

La falta de transparència és i continuarà sent el denominador comú en la política democràtica.

Tot i que la incontinència verbal en determinats moments, ara d'un grup polític ara d'un altre, ens faci veure les orelles al llop, a aquest no l'acabarem de caçar mai.

Al llarg de la nostra història, l'economia d'Almatret ha tingut com a motor principal una sèrie de sectors que en el seu moment han contribuït al manteniment de la població. Gairebé sempre l'agricultura ha estat present en les nostres vides, però són molts els que encara recorden la gran aflluència de forasters que van arribar amb la construcció de la fabrica de ciment i varen ser molts els que directament o indirectament se'n beneficiaren (botigues, bars, llogaters, etc.); alguns d'aquells nouvinguts fins i tot arrelaren al nostre poble.

Durant la dècada dels setanta va prendre una bona empena el sector ramader, el qual va servir inicialment com a complement del sector agrícola, però amb el temps ha acabat sent el sector que mou la major part de l'economia del poble. Després de la guerra civil, un altre sector que va tenir una forta empena va ser el de la mineria: eren molts els veïns del poble que anaven tota la setmana a guanyar-s'hi el jornal, i no diguem d'aquells que venien a fer el servei militar treballant a la mina. La major part d'aquells treballadors van arribar a una jubilació que no tenia res a veure amb la que, per sort, es van trobar uns anys més endavant un bon sector dels nostres miners. D'aquells anys a l'actualitat han canviat moltes coses, com els sistemes d'extracció, que de ser pràcticament manuals (pic i pala), van ser millorats per les roçadores i, actualment, per les pales carregadores i els camions. Abans la producció estava limitada per la mà d'obra, però també estava limitada la producció de residus.

Avui s'extreuen al cap del dia quantitats de carbó que els nostre avis no podien ni arribar a imaginar, ara bé també s'extreuen grans quantitats de residus que han canviat notablement el nostre entorn. Però el baix preu del carbó importat i la reducció dels "cupos" d'extracció han portat el sector miner al que podríem qualificar com els últims anys del seu cicle: La mineria ha passat a ser un sector en el qual s'ha fet una gran reconversió, moltes de les explotacions s'han vist abocades al tancament degut a la falta de rendibilitat, i molts treballadors s'han hagut d'acollir a plans de jubilacions anticipades. La Unió Europea, per facilitar la reconversió dels llocs de treball i la pèrdua de les indústries mineres va portar a terme els ajuts del Pla Miner, uns ajuts que en un principi s'havien d'utilitzar per a la implantació d'altres indústries i la creació de nous llocs de treball en les zones afectades. Actualment al nostre poble tan sols queden quatre miners, dos dels quals es jubilen aquest any. Això contrasta totalment amb aquells anys en que bona part del poble treballava a la mina. Sembla ser que una solució que es veu per part de les empreses mineres és la creació, en la mateixa explotació, d'una central tèrmica, per a la producció d'electricitat. És aquí on els fets es precipiten: per intentar salvar l'empresa es posa un remei que segur que serà pitjor que la malaltia

Per la ubicació de dita central i la del nostre poble, de ben segur que ven aviat ens veurem afectats per la contaminació de diòxi de sofre que produeixen les tèrmiques. Fet al qual hem estat exposat -amb menor risc per la distància de més d'un centenar de quilòmetres- per les emanacions de la tèrmica d'Andorra de Teruel. Sembla ser que aquesta nova tèrmica serà ecològica (?) ja que amb la combustió conjunta del carbó i els residus de pedra es disminueixen les emanacions de diòxi de sofre, d'òxid de nitrogen i de diòxi de carboni (cosa que succeeix amb un 20% aprox. segons els detractors i un 70% segons els defensors), però això sí el residu de cendra que es genera és portador d'una gran quantitat en concentrats tòxics, als quals s'haurà de buscar una solució.

continua a la pagina següent.....

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament informa.
Altres notícies, curiositats...

Probablement, la nova tèrmica solucionarà més el problema de fer desaparèixer els milions de tones de residus que s'han acumulat en les "escombreres" durant les últimes dècades que cap altre, ja que si s'hagués de regenerar tota la zona com si es tractés d'un macroabocador farien falta solucions econòmicament inviables. Cal afegir que aquests nous tipus d'instal·lacions sembla ser que incineren dues parts de residus per cada una de carbó. Aquests residus que s'incinerarien també poden arribar a ser pneumàtics, fangs de depuradores, escombraries urbanes, etc. tal com recull el projecte d'instal·lació. (Potser això anirà bé per la planta de pneumàtics de Maials). En aquest cas cal afegir a la llista d'emanacions tòxiques les dioxines i furanos, com està passant a les indústries cimentares en les que, a més, també s'incineren olis de motors i productes químics altament perillosos.

Fa uns anys la Universitat de Lleida va fer uns estudis per regenerar una de les zones degradades a conseqüència de l'extracció minera. Aquesta regeneració s'havia de fer amb els purins de les granges, però encara que la cosa hagués funcionat, o no, el que interessa més és la rendibilitat econòmica per davant de l'impacte mediambiental.

Tots els sectors econòmics tenen moments bons i moments dolents. Durant aquest últims anys els empresaris miners han vist com s'incrementaven els seus guanys amb subvencions i ajuts per les explotacions, però això també comportava per part seva unes despeses mediambientals que no s'han materialitzat. Tenint en compte les aportacions que té en l'actualitat el sector miner al nostre municipi i el resultat que la construcció de la central pot comportar pel benestar i la salut -no tan sols del nostre poble sinó dels pobles veïns- cal buscar una sortida diferent; tant pel sector miner com pels seus treballadors, els quals no deixen de ser veïns nostres i als que cal recolzar. Cal buscar entre tots una bona solució, sigui amb la reconversió de llocs de treball o amb les prejubilacions.

De ben segur que la millor solució, si més no pels veïns, no és la construcció d'una tèrmica, indústria que està desapareixent arreu d'Europa. Potser l'empresa interessada en la seva construcció hi té molts diners a guanyar, però nosaltres hi podem tenir molt a perdre, cosa que si és així tan sols sabrem amb els anys i quant no hi hagi remei. Ara només ens fa falta saber quina és la postura del nostre Ajuntament en tot aquest afer.

Equip de redacció

L'Ajuntament informa:

- **Mobiliari i equipament de la zona de lleure públic:** La Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, dins el "Programa d'actuació conjunta dels Municipis Aïllats de Muntanya" (veure nº 21 de La Garbinada), ha concedit un ajut per un valor de 19.590 €, per adequar la zona de lleure del polisportiu. Està previst adequar i millorar tota la xarxa del perímetre de la zona esportiva i de lleure, posar taules de picnic i papereres a la zona de la barbacoa i remodelar l'entrada al polisportiu.

- **Bandera:** Degut a que fins ara l'Ajuntament no disposava de bandera del poble degudament normalitzada, s'ha sol·licitat a la Direcció General de Administració Local la assistència tècnica per a la seva regularització.

- **Llei de protecció de les persones dependents:** Atès que la protecció de les persones dependents, siguin ancians o persones amb discapacitat permanent o transitòria, ha de situar-se com a màxima prioritat de les administracions, hem aprovat una moció al Govern de l'Estat per tal de comprometre el conjunt de les administracions públiques a aconseguir, entre d'altres mesures:

- la creació d'una xarxa sociosanitària bàsica, potenciar l'ajuda a domicili i la teleassistència i incrementar l'oferta pública de places en centres de dia i residències assistides.

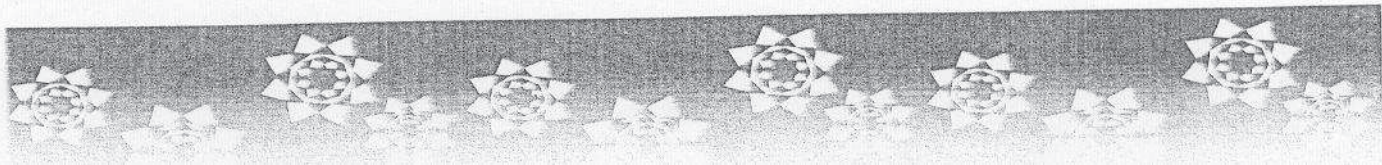
- Pressupostos 2005: **Adjuntem informació corresponent. Menció apart de les obres ja aprovades i de les que ja havíem informat, s'hi inclou:**

- Reparació i millora dels carrers.
- Ajut per automatitzar el rellotge del campanar.
- Polir el terra de la sala de la Societat.
- Adequació general de la instal·lació elèctrica de la zona pública de lleure del polisportiu.
- Analitzadors i reguladors automàtics de l'aigua de la piscina municipal.

- **Projecte de contractació de treballadors desocupats:** Es sol·licita subvenció per a la contractació de tres persones per a realitzar les tasques de vigilància i manteniment de les piscines públiques durant l'estiu (2 socorristes i 1 persona de manteniment).

- **Bar piscines:** S'aprova el plec de clàusules per a la contractació, mitjançant concurs amb procediment obert, del servei de bar de les piscines.

- **Centre de Interpretació d'Energia a Almatret:** La UDL ja ens ha fet entrega del estudi bàsic de desenvolupament d'aquest centre, que com ja sabeu (La Garbinada nº 20), ha pagat la Conselleria de Medi Ambient. Ara ja tenim el compromís inicial d'aquesta Conselleria per fer el projecte de construcció de l'edifici.

"THE COMPANYS", MÚSICA DES D'ALMATRET

En un primer moment, quan van demanar-me que escrigués un article sobre The Companys a "La Garbinada" vaig desconcertar-me. Sempre es fa estrany parlar d'un mateix o d'allò que representa. "Tothom s'imagina ser distint de com és. Si no fos així ningú no tindria prou paciència per a suportar-se a si mateix" deia Joan Fuster. En qualsevol cas, en parlaré i ho faré gustosament.

The Companys és un grup de rock format per sis músics lleidatans, dos dels quals som d'Almatret: Benjamí, de casa Marina (guitarra), i Robert, de cal Pubillos (baix elèctric).

Les primeres passes de The Companys es remunten a l'any 1994 a Maials quan tots els caps de setmana, en un local d'assaig adequat per a l'ocasió, ens reuníem uns quants joves i fèiem allò que més ens agradava: compondre i interpretar cançons. En una anàlisi retrospectiva, inevitablement em vénen al cap actuacions primerenques com la d'un diumenge de Pasqua a La Granadella, a ple sol, amb uns instruments que vistos ara semblaven de joguina. Amb el temps, però, vam passar de tocar gairebé per a nosaltres a fer-ho en públic; de no sortir de Maials, a fer actuacions en altres pobles; i poc a poc, en comarques veïnes i, finalment, en municipis de Tarragona, Girona, Barcelona, Saragossa, País Valencià, i fins i tot, en una ocasió, a Madrid. Així, ras i curt sembla idíl·lic, però res més lluny de la realitat. De fet, d'aleshores ençà ha passat onze anys. Onze anys i més de tres-cents concerts, amb moltes anècdotes, desenes d'amics i moltes vivències inoblidables, fruit de l'esforç i del treball constant.

El 2001 va ser un any decisiu per al grup. Vam fitxar per la discogràfica Picap, companyia amb la qual hem gravat dos discos i tres videoclips. A partir d'aleshores vam realitzar actuacions destacades com la del festival Senglar Rock, l'Acampada Jove d'Arbúcies, la de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, la del parc de la Ciutadella de Barcelona o les dues del camp del Barça.

Allà on sigui, The Companys sempre tenim present l'essència dels nostres orígens. Recordo amb especial emoció l'esmentada actuació al Camp Nou quan pels altaveus de l'estadi, en presentar-nos, van retronar amb força els noms d'Almatret i Maials davant de més de seixanta mil persones. Són moments objectivament poc rellevants, però que personalment duen una càrrega emotiva molt important.

En l'actualitat, The Companys hem acabat de compondre la banda sonora d'una nova sèrie de TV3 que s'anomenarà "Lo Cartanyà", i en la qual un servidor hi participa en els guions com a lingüista. En un altre ordre de coses, The Companys hem estat escollits "Millor grup revelació" en els Premis Enderrock 2005, uns guardons de referència en el panorama musical català. Finalment, l'últim disc "Ni polític ni correcte" ha estat seleccionat entre els deu finalistes que opten al millor disc català de l'any. Sincerament, mai no ens ho haguéssim imaginat.

Robert Masip

ACTUACIÓ DE "TREMENDOS" A ALMATRET

El grup de versions Tremendos, format en bona part pels músics de The Companys, actuarà a Almatret el dissabte 26 de març 2005 en el marc de les festes del poble. L'actuació tindrà lloc a la sala del ball a partir de les 3h. de la matinada, després de la sessió de nit del grup Babel.

GRÀCIES ALMATRET

A tots vosaltres veïns d'Almatret, vull que des d'aquesta revista amb la qual amb tant de gust he col·laborat durant aquests anys, donar-vos les gràcies per la vostra acollida des de el primer dia i després el dia a dia, des de fa set anys.

En escriure aquestes ratlles no puc evitar que l'emoció em faci arrugar el nas, al recordar el bé que m'he trobat entre tots vosaltres sempre. No us deixo, per problemes interns que no venen al cas, han decidit (els jefes) fer un canvi de personal i em traslladen a Aitona. Estaré mes a prop de casa, però que sapiguen que la meua plaça segueix sent Almatret.

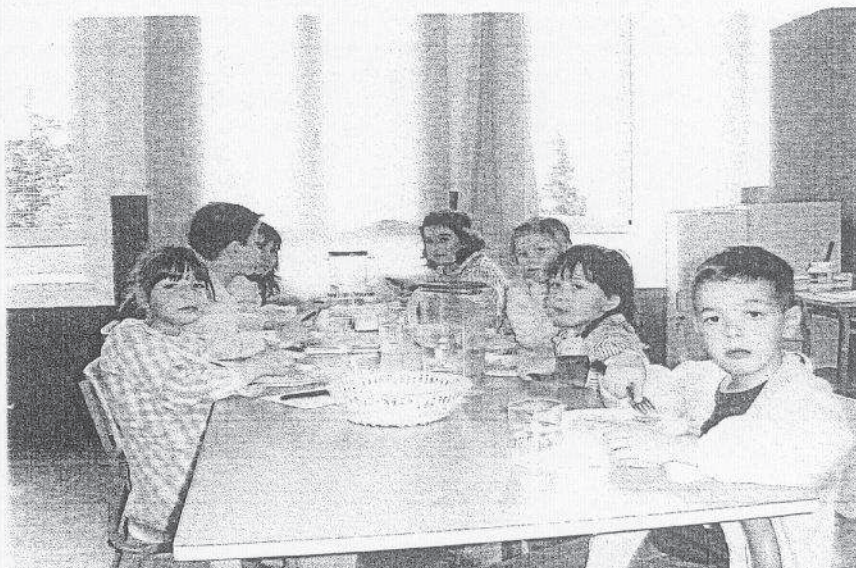
Ha set molt de temps entre vosaltres, espero que ens siguem veient ni que sigui de tant en tant (ja sabeu, alguna que altra guàrdia).

Una vegada mes gràcies a tots i per. tot i recordeu que per. qualsevol cosa Aitona no està gaire lluny.

Una forta abraçada:

Pilar Lax Rodríguez

Infermera interina A.P.D. d'Almatret

AMPA

Encara que molts ja ho sabeu, us informem que a mitjans de gener es va inaugurar el menjador escolar a l'escola Sant Miquel d'Almatret, amb el suport de Educació, l'Ajuntament i els pares dels alumnes que hi assisteixen.

El menjador funciona de dilluns a divendres al migdia, amb una monitora i ofereix un programa de menús planificats amb una seqüència de quatre setmanes.

Desitgem que el menjador sigui una eina per millorar els hàbits alimentaris dels nostres nens i un ajut pels pares que estan o puguin estar, al poble.

Als caçadors

Sempre n'hi ha que vigilen
Per on passa el jabalí
I segueixen el seu rastre
Fins que el poden descobrir.

Quan es l'hora d'esmorzar
Mengen pa i cansalada
Perquè quan surten al camp
És el que més els agrada.

Els caçadors es reuneixen
Per parlar on aniran
I quedar així d'acord
De l'hora que sortiran

A la torreta del Moreno
Un gran dinar han celebrat
On no hi falta alegria
Perquè el jabalí han caçat.

Magdalena Jové

LA NOSTRA GASTRONOMIA

La "tenalleta".

Abans no es disposava de congeladors i les famílies havien de utilitzar altres sistemes per a conservar els aliments i poder-ne menjar fora de la temporada. Un dels exemples era la "tenalleta".

" De la matança del porc es separaven les llonganisses i el "llomillo". Es fregien per separat i es guardaven en respectives tenalles, coberts d'oli d'oliva i uns quants grans de pebre.

A l'estiu, es treien els talls que volies menjar, es deixava escórrer l'oli i es servien calents amb samfaina. Era un bon plat per anar a treballar al camp".

Magdalena Jové

EL REFRANYER

Na Maria Molins ens ha fet arribar unes quantes dites que fan referència a la vida a pagès:

- Moltes pluges pel gener, bona anyada solen fer.
- A despit del gener, floreix l'ametller.
- Pel febrer un dia al sol i un altre al braser.
- Si no plou al febrer, mal va el graner.
- Març marçot, mata a la vella a la vora el foc.
- Aigua de març, herba al sembrat.

L'ENIGMA DE PRIMAVERA

El diumenge de Pasqua, un matrimoni va dur un cistell amb tres mones a casa dels seus tres fillols.

Cada nen agafa una mona, però al final encara en queda una al cistell, com pot ser?

SOLUCIO A L'ENIGMA D'HIVERN

Va col·locar el full de diari a sota una porta d'habitació, va posar l'amic sobre el diari a la part de fora de l'habitació, tancà la porta i es posa a sobre de l'altra part de diari.

Equip	GARBINADA
Coordinació: ●.....	
Glòria Arbonés, Núria Pujol i Jordi Santaulària.	
Redacció: ●.....	
Glòria Arbonés, Miquel Camarassa, Alícia Pons, Núria Pujol, Verònica Pujol, Mònica Rius, Jordi Santaulària.	
Editorial: ●.....	
Núria Pujol, Mònica Rius, Alícia Pons.	
Muntatge: ●.....	
Miquel Ballesté	
Fotos: ●.....	
Miquel Ballesté	
Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:	
Telèfon : 973 13 80 13 Fax : 973 13 80 67	
E-mail : ajuntament@almatret.ddl.net	

